

DIREKT FRÅN
IronWorks

Dave's väldigt

Efter en massa sorger och besvär har Dave förvandlat sin tämligen motsträviga Electra Glide Standard till ett lågt, kolsvart landsvägslok för dagligt bruk, med fina detaljer och mängder av smågodis innanför kåpan.

Text & foto: Stephen Berner **Översättning:** Mats Lövgren

Svarta baggen

Smågodis för långturen.

Blänkande svarta detaljer.

Vindavvisare gör hojen mer dragfri.

Inte riktigt allt är svart.

Att hitta hojar att göra reportage om till IronWorks är lite besläktat med att jaga tryffel... Jag vet aldrig riktigt hur det ska gå till, men jag tror att sticker jag bara in näsan på tillräckligt många ställen, så hittar jag dem. Jag stressar inte.

Jag räknar också med att mina vänner både känner igen och kan attraheras av coola grejor och i det här fallet var det vännen Skeeter som såg till att jag kom att träffa Dave, ägaren till den här fina maskinen, i Sturgis vid förra årets festligheter. De här två gentlemännen, Dave och Skeeter, två killar med samma intressen, har varit vänner riktigt länge, något jag kan se när jag tittar på den här maskinen. Båda de här veteranerna lever för detaljerna och värdesätter subtila nyanser framför vulgär exhibitionism.

Fram tills helt nyligen var Dave en svetsare, en väldigt tekniskt skicklig, finurlig, erfaren och flitigt anlitad svetsare, om man ska tro de historier som berättas. Historierna har byggts upp under hela Daves etablering och karriär, en karriär som Dave nu har lagt

bakom sig för att ägna mer tid med sin andra, vackrare hälft, Diane. När Dave var färdig med att förtjäna sitt levebröd genom att sammanfoga metaller, var han smart nog att välja ett klimat som passade hans passion, att köra tvåhjuligt året om.

Visste från början

Eftersom han är en detaljorienterad typ så visste han hur han ville ha hojen redan när han påbörjade arbetet med den. Trogen sin personliga natur, beslöt han att ta den långa vägen på den här resan. Genom att utgå från en helt ny 2005 års Electra Glide Standard, med dess silverfärgade motor och svarta lack, fick han en helt tom "canvas" att utgå från, precis som planerat. Han hade tonvis av idéer och började samla på sig den myriad av delar som behövdes för att förverkliga visionen.

Men redan från början visade sig hojen vara en kinkig best. Massiva systemfel plågade maskinen från första början.

Om jag skulle berätta om alla de problem som drev Dave till tårar, så skulle du inte tro mig. Det skulle bli en hel bok, den här historien, om omvä-

gar, skruvande, dåligt hantverk och till slut... räddningen! När allt var sagt och gjort, hade Dave nära nog betalat maskinen dubbelt upp, men som de flesta av oss kan förstå så var det helt enkelt så att han gillade den. Varför? Vem vet? Från en utomstående perspektiv, förtjänade hojen verkligen inte att älskas.

Hans vänner sade åt honom att dumpa den och börja på nytt, men han kunde bara inte förmå sig till att göra det. Det här var hans maskin och han bara skulle färdigställa den. Jo då, en total återuppbyggnad av motor och växellåda senare, hade han kommit halvvägs till sitt mål. Att riva och bygga om dessa mekaniska komponenter tog förbaskat nära två år.

Delar på Ebay

Under den här körfria tiden höll sig Dave sysselsatt. En komplett uppsättning av olika delar som skulle svärtas inhandlades på Ebay, pulverlackerades, monterades och de delar som plockades bort såldes av på Ebay. Genom att gå igenom det här trasset med att införskaffa en andra helt komplett uppsättning delar, försäkrade han sig om att

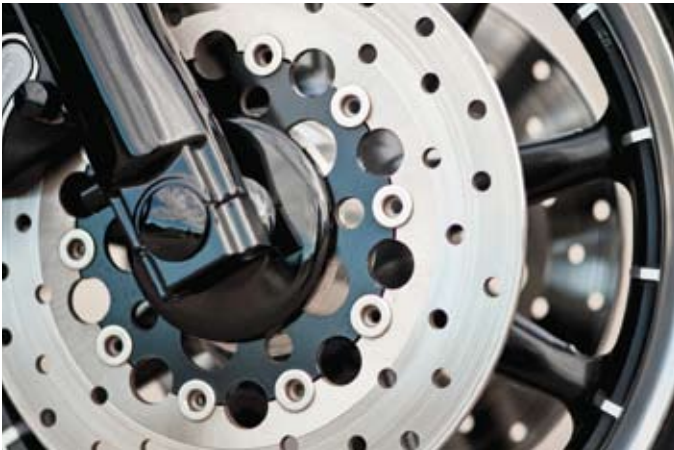
Dave lever för detaljerna.

En svart lykta funkare inte men väl en rökfärgad.

Dave vill ha skärmen tigt mot däck.

Nästan allt som går är svartat.

Ett handgjort scoop döljer en oljekylare.

alla de pulverlackerade delarna skulle matcha varandra. Det här, gott folk, är att vara noga med detaljerna.

Från olika håll

Lite av den personliga touchen inkluderar ett Deuce-hjul i bak, en Corbin-skärm fram och en modern kåpa i lägre stil hämtades från H-D. Ett 2-1 D&D-avgassystem med fusrör på andra sidan både låter och fungerar bra. Skället till fusröret är enligt Dave: "Jag gillar symmetrin och balansen i att ha det så att avgassystemet ser ut att löpa på båda sidor av maskinen." Fuskjuddämparen på primärsidan är laddad med en uppsättning verktyg – bara så att du inte får fel intryck av Daves prioriteringar. Så många H-D-delar som möjligt användes och ett noggrant urval av eftermarknadens bästa hjälpte till att toppa den här rena maskinen. Dave gjorde det hela rätt på ett sätt som var nästan smärtsamt för omgivningen.

Hukande 2,5 tum lägre än standard, ligger den här maskinen riktigt lågt. Med en kort innersöm var det nödvändigt för Dave att se till att den blev en "vägskrapa". Eftersom han ville ha skär-

men supertight mot däck, konsulterade Dave sin hjärntröst. Skeeter föreslog en Corbin-framskärm efter det att däckvalet var gjort. De här detaljerna var tillverkade att fungera tillsammans. Skeeter visste att det skulle fungera och det gjorde det.

Att svartat och släta ut en bagger till den femtioelfte graden är inget litet åtagande, men om du tittar riktigt noga på den här maskinen, så kan du se att den här typ A-ägaren inte har missat en detalj. Genom att lägga till en hel hög av små personliga utformningar har han förvandlat den här maskinen till en unik hoj för dagligt bruk.

Välinformerad och med stil

Extraljus, en liten, handgjort scoop med oljekylare, instoppad under det främre motorfästet och en fullkablad och -instrumenterad cockpit betyder att Dave kan cruisa runt välinformerad och med fantastisk stil. Bytet av de enkla handreglagen mot sådana med full audio-styrning hjälpte den här hojen närmare Ultra-nivån, men i sann Standard-anda visar hojen upp en nedstrippad personlighet i profil.

Hotrods finns i Daves blod och därför gillar han information. Så frontkåpan är fullpackad med lite coola prylar – mätare för bränsletryck är en grej, gps och radar är några andra. Precis som i de Firebirds och Camaros parkerade på ungdomens high school-parkeringar, har den här hojen en fullsmetad cockpit men ett rent yttre, den ser ut som en tiger men har en personlighet som en busig kissekatt. Det är en snäll custom som är mer än summan av dess olika delar, en sann "för cool för skolan"-sleeper som får se sig brukas varje dag.

Polerar efter varje tur

Dave polerar den här maskinen, helst med Meguiars produkter, varje gång han använder den. Den svarta lacken är felfri och, som alla som äger en svart hoj vet, det är ungefär det som krävs för att hålla den fläckfritt snygg. Tar du ett steg tillbaka kan du knappast annat än medge att Dave har gjort ett riktigt fint jobb med att styla och utrusta den här långfärdshojen för dagligt bruk. Det är ett välkomponerat paket, ett som vilken baggerpilot som helst skulle vara glad att framföra. ♦

Dave gav inte upp, trots att vännerna
rådde honom att dumpa hojen.

*"Från en utomstående perspektiv,
förtjänade hojen verkligen inte att älskas."*

